

Підводячи підсумки, хочу наголосити на принциповій зміні акцентів у підході Н. Бабуца: він пропонує замість класичного розуміння поетики як суми надбаних прийомів та засобів – поетику мнемонічну; замість проарістотелівського мимесису – когнітивну його версію. Послідовно реалізуючи задум утворення когнітивної версії літературознавства, Н. Бабуц об'єднав у своїй творчості досягнення нейробіології й теорії літератури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бахтин М. Проблемы творчества поэтики Достоевского. – К.: NEXT, 1994. – 508 с.
2. Бахтин М. Заметки // Бахтин М. Литературно-критические статьи. – М.: Худ. лит., 1986. – С. 509-531.
3. Бовсунівська Т. Когнітивна жанрологія і поетика. – К.: Вид.-поліграф. центр “Київський університет”, 2010. – 187 с.
4. Подорога В. Мимесис. Материали по аналитической антропологии: В 2 т. – М.: Логос, 2006. – Т. 1. – Ч. 2. – 685 с.
5. Рикёр П. Память. История. Забвение. – М.: Изд-во гуманитарной литературы, 2004. – 726 с.
6. Хомский Н. Язык и мышление // http://genhis.philol.msu.ru/article_192.shtml
7. Babuts N. Memory, Metaphors, and Meaning. Reading Literary Texts. – New Brunswick; London: Transaction Publishers, 2009. – 219 p.
8. Babuts N. Mimesis in a Cognitive Perspective: Mallarme, Flaubert, and Eminescu. – New Brunswick; London: Transaction Publishers, 2011. – 215 p.
9. Babuts N. Structure and Meaning in Baudelairean Images of Immersion // *Symposium*. A Quarterly journal in Modern Foreign Literatures. – Syracuse: University Press, 1977. – Vol. XXXI. – № 3.
10. Babuts N. The Dynamics of the Metaphoric Field. A Cognitive View of Literature. – Newark: University of Delaware Press; London; Toronto: Associated University Presses, 1992. – 180 p.
11. Gioia D. Words, 2001 // www.danagioia.net/poems/words.htm
12. Turner M. The Literary Mind: The Origin of Thought and Language. – N.Y.; Oxford: Oxford University Press, 1998. – 187 p.

Отримано 17 листопада 2011 р.

м. Київ

КУР'ЄР КРИВБАСУ. – 2012, СІЧЕНЬ – ЛЮТИЙ. – №266-267

У січневому числі журнал подає повість Ярослава Мельника “Телефонуй мені, говори зі мною”, оповідання Євгенії Кононенко “Альбіна”, роман Олексія Жупанського “Лахмітник”, оповідання Тадеуша Боровського “Випробування концтабором” (пер. із польської Ігоря Пізнюка), цикл оповідань скандинавських авторів “Тепла проза з-над холодного моря” (ред., пер. Наталі Іваничук), поезії Юрія Буряка та Ігоря Бондаря-Терещенка, вірші Наталі Горбаневської (пер. Валерії Богуславської). У ВИТОКАХ публікується драма у трьох діях “Скорбна симфонія” Юрія Косача, у SCRIPTIBLE – листування Максима Рильського і Григорія Кочура (пер. слово та подача Максима Стрихи), статті Олени Галети “Історія “на дому” й Марти Хороб “Василь Стефаник у художній інтерпретації”. Олег Коцарев у рубриці “Нові автори нового століття” знайомить із творчістю Алли Миколаєнко, а Володимир Вакуленко-К. у рубриці “Рок-магістраль” перекладає поезії Ігоря Летова.

В.Л.

постійними творчими шуканнями, які формувалися прямо на очах у читача. Він “привселюдно” приміряє до віршів найрізноманітніші модифікації жанрів, вигадує нові форми, вправляється у віршуванні, строфіці, евфоніці. Найбільше він модифікував сонет: йому належить велика кількість усвідомлених комбінацій канонічних і неканонічних – усередині жанру. Це пов’язано здебільшого із природою цієї особливої форми поезії, що вимагає технічної вправності, яка стає немовби перевіркою поета на майстерність.

Як бачимо, Б.-І. Антонич справді наче відкрив для читача двері до своєї версифікаційної майстерні, практикуючи й розвиваючи власну строфіку, римування, експериментуючи з віршовими розмірами, приміряючи до себе вже відомі сонетні форми. На думку Б. Рубчака, “такі барокові ігри з формою сонета не дають ніяких справді художніх ефектів. Навпаки, найцікавіші сонети в першій збірці Антонича – ті, що написані цілком “канонічною” сонетною формою”. А ось М. Ільницький вважає цю гру із сонетом якщо і вправами, то вдалими й гідними високих зразків.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бехер І. Філософія сонета, или Маленькое наставление по сонету // *Вопросы литературы*. – 1965. – № 10. – С. 190-208.
2. Ільницький М. Б.-І. Антонич. Нарис життя і творчості. – К.: Рад. письменник, 1991. – 207 с.
3. *Літературознавчий словник-довідник* / За ред. Р.Г.Гром’яка, Ю.І.Коваліва, В.І.Теремка. – К.: ВЦ “Академія”, 2007. – С.634-636.
4. Останкович А. Сонет как гармонически универсальная самоорганизующая система // *Вопросы филологии*. – 2003. – № 1. – С. 90-98.
5. Чижевський Д. Історія української літератури. – К., 2003 (за вид.: Нью-Йорк, 1956). – С. 281-299.

Отримано 19 травня 2011 р.

м. Київ

Стефан Козак. Християнство – романтичний месіанізм – сучасність: Статті, розвідки, лекції / Відп. ред. Р. Радишевський. – Вип. ІХ. – К., 2011. – 336 с. – Студії з україністики.

До збірника вибраних праць видатного україніста ввійшло 25 статей, присвячених проблемам впливу християнізації на становлення української літератури, козацького епосу, романтизму, творчості Т. Шевченка, І. Франка, І. Котляревського, Лесі Українки, М. Максимовича, М. Грушевського, Д. Чижевського, П. Житецького, О. Лотоцького, О. Довженка, О. Лапського. Завершується привітанням з нагоди признання *Doktora Honoris Causa* Варшавського університету Дмитрові Павличку, виголошеним С. Козаком.

В.Л.